

njajo v Bolgarijo nemške tehnične čete in da so vsa bolgarska letališča v nemških rokah, čeprav dela bolgarska vlada tako, kakor da o vsem tem nič ne ve. Da je Bolgarija na pragu usodnih dogodkov, potrjuje okoliščina, da je angleška vlada prekinila diplomatske stike z Romunijo in dala sporočiti bolgarski vladi, da bo isto storila v Bolgarijo, če bi napadli Nemci preko njenega ozemlja Grčijo ali Turčijo. Posebno pa je še treba poudariti izjavo angleškega poslanika lorda Halifaxa v Ameriki, ki je rekel, da Anglija ne bo ostala samo pri teh ukrepih.

Poglavar Španije na dveh važnih sestankih. Poglavar španske države, general Franco, se je sestal 11. februarja na italijanski Rivieri (severnozapadna obala proti Franciji) z Mussolinijem, 13. februarja pa v Montpellieru na francoski Rivieri z maršalom Petainom. Franco je obiskal tokrat prvič službeno Italijo ter Francijo. O teh sestankih se zelo mnogo ugiba. Službeno je bilo objavljeno, da je bila med omenjenimi državniki dosežena popolna soglasnost o evropskih in o vseh vprašanjih, ki v sedanjih zgodovinskih trenutkih zanimajo svet.

žili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje. Na sedmini so nabrali pogrebci 150 din za novo bogoslovje.

Smrtna kosa pri Sv. Rupertu v Slov. goricah. Spet so zapeli zvonovi in naznanili, da smrt kosti in iskre živice zmiraj v moških vrstah, že 11 po številu. Pred kratkim je šel v večnost Anton svarc iz Jazbin, čez nekaj dni pa smo spremili k zadnjemu počitku Čuček Jakoba, p. d. Sekolovega Jaka iz Črmljenšaka, starega 78 let. Bil je blaga duša. Pevski zbor mu je zapel krasni nagrobni. Bog mu daj nebesa!

Gregonova mamica na zadnji poti. Prejšnjo nedeljo, 9. t. m., smo v Turnišču v Prekmurju položili k večnemu počitku Tkaleo Barbaro, po domače »Gregonovo mamico«. Pokojnica je bila dobra in po vsem Prekmurju znana ženica; kajti prepešala ga je neštoto krat, ker je v mlajši dobi hodila okrog po sejmih. Ko pa se je bližal večer njenega življenja, je posvetila glavno skrb svojim vnukom, katerim je bila prababica in jih je zelo ljubila. Njenega pogreba se je udeležilo mnogo ljudi. Med drugimi tudi zet dr. Klar s svojo družino. Naj počiva v miru, a preostalih naše sožalje!

Smrt samske sosesestnice v St. Jerneju pri Ločah. V soboto, 8. februarja 1941, je umrla na Ledenici samska sosesestnica Korošec Lucija v 69. letu svoje starosti. Vzela jo je pljučnica. Bila je v Marijini družbi od njene ustanovitve. Doma je delala in gospodinjila dvema samskima bratom, pogosto prihajala v cerkev in k zakramentom in tako pokazala, kako se da delo združiti z molitvijo brez škode za imetje. Bila je priprosta in ponižna ženska, ki jo je vse rado imelo, kar je sprical tudi njen lep pogreb. Naj v miru počiva!

Spominjajmo se v molitvah rajnih!

Bivši izseljenski komisar in duhovnik umrl. V šostanju je umrl g. Maks Gorličar, bivši izseljenski komisar in duhovnik. Rodil se je 22. oktobra 1877 v Mozirju. Mašniško posvečenje je prejel 1. 1901. Kaplan je bil na Vidmu ob Savi, pri Sv. Juriju ob juž. žel., pri Sv. Magdalen v Mariboru in v Smartnem pri Velenju, od koder je odšel v samostan. Kot dominikanec je deloval v Dubrovniku, v Rimu, v Gradcu, Sopronju in na Dunaju. Po vrnitvi v svetni duhovski poklic je pomagal v pastirstvu pri Sv. Jakobu v Slov. goricah, v Novi cerkvi pri Celju in v Mozirju. Leta 1935. je postal izseljenski komisar v Düsseldorfu v Nemčiji. Bil je z vso požrtvovalnostjo na delu med našimi slovenskimi izseljenci, ki ga hranijo v najboljšem spominu. Rad je zahajal tudi med slovenske izseljence v Francijo in jim je pomagal po svoji moči. Vojna na zapadu mu je prekrizala vse lepe načrte, katere je imel glede vsestranske pomoči našim izseljencem. Blagopokojni je bil goreč duhovnik, vnet prosvetni delavec in je tudi marsikaj napisal, kar bo obdržalo z zgodovinskega vidika trajno vrednost. Dobremu g. Maksu bodi Vsemogočni obilen plačnik, preostalih naše sožalje!

Dobra mati umrla v Holmcu pri Prevaljah. Nemila smrt je utrgala nit življenja komaj v 61. letu starosti dobri, daleč naokoli znani Teresiji Perše, p. d. Desetnikovi mami. Rajna je vdana v božjo voljo potrpežljivo prenašala težko bolezen in je tudi sprevidena s sveto popotnico odšla s tega sveta. Ni ga menda človeka, ki bi se do nje obrnil za kako pomoč, da mu ne bi ustregla po svoji moči. Kako je bila rajna mama priljubljena, je pokazala obilna udeležba njenega pogreba. Da je pa rada vsakemu postregla, priča to, da je še vsem, ki so jo spremljali na zadnji zemeljski poti, poskrbela okrepčilo. Rajna mama zapušča moža in sedem že preskrbljenih otrok. Zvest obiskovalec njene hiše je bil že dolga dolga leta »Slovenski gospodar«. Rajnici svetila večna luč, žalujočim pa naše sožalje!

Dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« premnul. Na Vodulah v župniji St. Peter pri Mariboru je Bog poklical k sebi po večno plačilo 77 letnega

posestnika Jožefa Protnerja. Rajni je bil dolgoletni naročnik »Slov. gospodarja« in je vzgojil v pravem krščanskem duhu 8 danes že dobro preskrbljenih otrok. Njegovo občo priljubljenost, katere je bil deležen v župniji, je dokazala obilna udeležba sofaranov pri pogrebu. Blagemu rajnemu svetila večna luč, preostalih naše sožalje!

Blaga samska posestnica je preminula pri Sv. Petru pri Mariboru. Zvonovi farne in gorske cerkve so naznanili žalostno vest, da je umrla v Vinički vasi na vnetju možganske mreže blaga samska posestnica Marija Tomažič v starosti 64 let. Zvesto je služila Bogu in bila je dobrega srca. Ob veliki udeležbi smo jo položili v družinski grob ob gorski cerkvi Matere božje.

Dopisi

Slovenske gorice

Sv. Peter pri Mariboru. (Ruperče-Grušova). V »Slovenskem gospodarju« smo že sporočili javnosti, kako razburja tukajšnje prebivalce čudno postopanje občinske uprave pri Sv. Marjeti ob Pesnici v zadevi prešolanja naših šoloobveznih otrok. Vsi, ki poznajo pota in velike ovinkke od Partičke, po katerih morajo hoditi otroci v šolo k Sv. Majeti, se prijemljejo za glavo, da nekateri občinski odborniki nimajo ne srca in ne razumevanja za naše otroke. Ob velikem snegu letos pozimi so pa otroci večidel ostajali kar doma, ker so bila pota v šolo preslaba in predalet. Tako trpi zelo tudi učni uspeh naših otrok, ker ne morejo hoditi redno v šolo, česar vsega ni bilo, ko so otroci hodili v šolo k Sv. Petru. Hvaležni smo g. župniku pri Sv. Marjeti ob Pesnici, ki so stali zmiraj na strani naših staršev ter so celo s posebno vlogo na oblast podpirali naše upravičene zahteve. Apeliramo na vse dobromislele občane in občinske odbornike, da se potegnje za našo pravično stvar ter poveže znanim diktatorjem, da naj delajo ljudstvu v korist, ne pa soobčanom v škodo.

Jarenina. Zadnji dopis Vašega dopisnika iz Pesnice glede onih slavnih »patriotov« in »nacionalistov«, ki so šli kot člani »vsnacionalne organizacije« na sprehod v sosednjo deželo, je vzbudil tudi v Jarenini veliko zanimanje. Tudi iz tukajšnjega društva nacionalistov so se nekateri člani prav domoljubno žrtvovali in so tudi vzeli potno palico v roke ter so jo »korajžno ucvrili« za svojimi pesniškimi nacionalističnimi prijatelji. Mi pa, ki se ne šopirimo s takimi prisljenimi patriotskimi podvigi, gledamo z obžalovanjem na te nacionaliste.

Št. Ilj v Slov. goricah. Pri nas smo dobili v letu 1940. novo cesto v Ceršaku. Tukajšnja tovarna je dala graditi zidano cesto od banovinske skozi vas Ceršak do Mure. Sedaj tovarni ne bo treba več prevažati lesa in tovarniških izdelkov preko Mure čez ozemlje Nemčije, ampak bodo s kmečkimi vozovi in avtomobilni vozili vso to blago iz tovarne na železniško postajo v Št. Ilju. Sedaj tudi ni nevarnosti, da bi tovarna zastala in da bi delavci zgubili kruh, kar smo se najbolj bali. Vaščani našega zavednega Ceršaka pa so dobili lepo cesto, da jim ne bo treba gaziti blata

Nevarni netopirji. Januš Golec:

Ameriški profesor Pawan je na predameriškem otoku Trinidad zaključil težavno znanstveno delo. Na tem otoku se je zelo pogostoma pojavila steklina, ki je prav gotovo niso razširjali psi. Šlo je tedaj za to, da se odkrijejo nevarni raznašalci bacilov. Po daljšem raziskovanju je prof. Pawan sedaj ugotovil, da so ti raznašalci neki netopirji. Dali so mu nato na razpolago potrebne vsote, da bi započel uničevalen pohod proti tem netopirjem.

Jezik, ki ne pozna besede vojna. Je ljudstvo, ki prave vojne nikoli ni poznalo. Najboljši dokaz je to, da v njegovem jeziku ni izraza za vojno. Eskimi so to ljudstvo. Morda je zemljepisna lega njihovih dežel vzrok,

Januš Golec:

Hči mariborskega mestnega sodnika

Ljudska povest iz junaške dobe obrambe Maribora pred Turki leta 1532.

Pri niti začeti oblegi Maribora, ko sta bila obča zmedenost in obup na višku, se je pokazalo, da je nebo navdahnilo omenjenega viničarskega fanta z edino rešilno mislijo. Pri izvrševanju navdih ga je vodila božja roka in mu pomagala oteti v odločilnih trenutkih Maribor.

Prazni mestni jarki so mrgoleli Turčinov, kateri so grozili obzidju s stisnjenimi pestmi. Sam veliki vezir Ibrahim paša je galopiral na belcu proti mestu, ko je vdrla voda po glavnem krčevinskem grabnu iz Treh ribnikov, se razdelila pri severnem obrambnem stolpu na levo in desno ter napolnila v par minutah jarke do vrha.

Kakor bi trenil, se je spremenil položaj za tabor oblegovalcev in obleganih!

Pri pogledu na rešilno valovanje vode v jarkih so poklekli branilci po hodnikih za obzidjem, sklepali iz dna duše roke, jih dvigali kvišku in se zahvaljevali glasno Bogu in Materi božji, da sta jim naklonila pomoč v skrajni sili.

7

Silovito bruhanje vode v izpraznjene jarke je čisto zmešalo sigurne zmage pijane Turčine. Vojaki na obrežju jarkov so se pozabili skloniti, da bi ponudili roke po grabah se potapljajočim tovarišem, kateri so vpili k Alahu iz presenečenja in strahu pred smrtjo.

Jesenski mrak je legal na zemljo med gorečo zahvalno molitvijo na obzidju — med potapljanjem ter obupnim alahovanjem po jarkih in na njihovih obrežjih med turškimi jezdec in pehoto.

Prvo noč začete oblege so bile po Mariboru polne vse cerkve in cerkvice Vsemogočnemu ter nebeški Materi najhvalečnejših branilcev, katere sta prevzela prerोजना hrabrost in iz obupa zraslo zaupanje v zmago nad sovražnikom. Mestni poveljnik Kristof Wildenrainer je prebil ono nepozabno noč po skrbno opravljeni spovedi na kolenih v župni cerkvi sv. Janeza.

V zahvalo za prvo in za nadaljnji potek oblege odločilno rešitev so zvonili vsi mariborski zvonovi ono noč do polnoči.

Turške priprave za naskok in maščevanje nad nedolžnimi

Sultan Sulejman se je razljutil do pobsenlosti nad pašami in nižjimi poveljniki, kateri so naselili nastavljeni pasti in se osmešili s prenačlenostjo že ob prihodu pred Maribor. Zapovedal je strokovnim četam, da morajo

do kolen, kakor je bilo skoro ob vsakem deževnem vremenu. Tisti, ki so delali proti tej cesti, pa so dobili dolg nos in vse se jim sedaj smeje, ko jih nihče ni poslušal.

Sv. Lenart v Slov. gor. Prosvetno društvo »Zarja« pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je priredilo dne 26. januarja 1941 zelo uspeli »domovinski dan«. Na sporedu so bile deklamacije, petje in govora dveh govornikov iz Maribora. Zlasti g. učitelj Kotnik je razvnel vse poslušalce. Udeležba občinstva je bila tako dopolnilna kakor tudi popoldne prav lepa. Želimo še več takih prireditvev, da se poživimo naša ljubezen do domovine in dvigne naša narodna samozavest. Odbor za zimsko pomoč je nabral na prostovoljnih prispevkih nekaj nad 8000 din. Na tem mestu izrekamo vsem darovalcem iskren Bog plačaj!

Sv. Lenart v Slov. gor. Kijub težkim časom, v katerih živimo, se tukaj pridno gibljemo. Naše mladinske organizacije so zelo živahno na delu, kakor je že od nekdaj bila navada v Slov. gor. Naša mladina ne popiva in ne razgraja, ampak se posveča bodočim poklicem s tem, da se izobražuje in organizira. — Zadnje nedeljo smo pa moške in fantje imeli sejo širšega odbora zaupnikov naše stranke JRZ. Obenem je bil tudi občni zbor te organizacije. Predsedoval je domači priljubljeni zdravnik dr. Kramberger. O zanimivih dogodkih zunaj mej naše domovine in v notranjosti nam je v domači besedi poročal bivši naš poslanec, mariborski podžupan Žebot. Predsednik g. dr. Kramberger se je na seji v znesenih besedah spominjal smrti blagopokojnega voditelja dr. Korošca, kateremu smo vsi zaklicali trikratni »Slava«. — Na seji smo se tudi pogovarjali o prehrani našega ljudstva in smo sklenili kmetje, da bomo v letošnjem letu obdelali in obsejali vsak rob zemlje, ki je sposoben. Če ne za drugo, pa za krompir, koruzo in fižol. — Naše ravnotežje so vse pod vodo. Bojimo se za zimsko setev, da ne bo prezimila.

Sv. Rupert v Slov. gor. Zadnjič smo poročali, da bodo letos ženi na karte, pa smo se pošteno urezali, kar naenkrat imamo cel koš kandidatov, ki bodo skočili v sladki zakonski jarem. Bog daj srečo! — Pretečeno nedeljo je imela krajevna Kmečka zveza občni zbor. Mnogo ljudi je poslušalo z zanimanjem poročila g. Spindlerja in marsikateri je prišel do zaključka, edina kmečka organizacija je vodnica kmetkega stanu. Za zaključek je zapel moški zbor kmečko pesem: »Mi smo slovenske zemlje orači«.

Sv. Andraž v Slov. gor. Letošnji predpust je pri nas zelo živahen, saj je bilo zadnje nedeljo oklicanih 10 parov. Najlepše izpričevalo naši župniji podaje dejstvo, da imamo letos samo domače neveste, celo iz treh tujih župnij so si zaželeli ženi nevest iz naše župnije. Pa jih še imamo... Nakaznic za neveste pri nas zaenkrat še ne bo. Naš vrli Pihler Francček si je izbral za svojo življenjsko tovarišico Šaupri Faničko, vrlo družbenico, požrtvovalno cerkveno pevko in vneto gledališko igralko. Težko jo bomo pogrešali na našem odru. Bog živi vrlo novorođenca! Naš dobri Čeh Francček, brat bogoslovca Jožeka, tudi naš dober igralec, pa je segel po Fekonjevi Micki, ki je tudi članica naše dekliške družbe. Bodita srečna v prijaznih Hvaltinah! — Tudi ugledna Korenova družina je

obhajala poroko hčere France z občinskim odbornikom Jakobom Zorkom. Obilo sreče želimo na skupni življenjski poti! Pa tudi ostalim ženinom in nevestam želimo po kratkih medenih tednih še medena leta. Ostanite zvesti svojemu do sedanjemu hišnemu prijatelju »Sl. gospodarju«. — V tukajšnji župniji se je ustanovilo gasilsko društvo, ki šteje že lepo število članov. Naša dolžnost je, da z vsemi močmi podpiramo gasilce, katerih cilj je, bližnjemu biti v pomoč ob času stiske. Na pustno nedeljo nameravajo gasilci prvič stopiti v javnost s posebno prireditvijo v Cerkevemu domu. Vabljeni vsi, da podpremo njih plemenita stremeljenja.

Sv. Trojica v Slov. gor. Dne 23. februarja, na pustno nedeljo, ob 3 popoldne bomo v našem farnem domu predvajali dve pustni igri: »Gospodski ženine« in »Boter Zmešnjava«. Vabljeni vsi in tudi nasmejali se boste. Na pustni torek ob 4 popoldne igri ponovimo.

Dravsko polje

Trniče na Dravskem polju. Minuli mesec je tukajšnja kmečka nadaljevalna šola priredila razna predavanja. Reči moramo, da je bila udeležba res zelo velika, vendar bi se še predavanja lahko udeležili marsikateri, pa bi se ga tudi, ko bi vedel, kako zanimivo in praktično so nam razlagali g. predavatelji o raznih panogah kmetijstva. Naša dekleta in žene je gotovo zanimalo predavanje o svinjereji, gospodarje pa razprave o različnih kužnih boleznih pri živini. V zadnjem predavanju o krompirju smo slišali res zanimive stvari. G. prof. Šifter nam je predaval o gnojenju krompirja in sploh, kako priti do čim večje proizvodnje. Cena krompirja je napram današnji draginji res prenizka, pa priznati moramo, da smo si deloma sami krivi. In to zaradi tega, ker o kakšni zadrugi nočemo ničesar slišati, da bi tako prodajali, kakor bi nam šlo v račun. Zdaj smo pa odvisni od trgovcev, tako da trgovci brezskrbno živi, seveda na naš račun, in mi pa zraven svojega pridelka trpimo silo.

Ptujsko polje

Ptujka gora. Novo stolpno uro dobimo na spomlad. Stane 6000 din. Po domači župniji se je do sedaj nabralo v ta namen 3250 din. Nekateri so prav lepo darovali. Bog daj, da bi jim sledili še drugi. Vsem pa naj ljubi Bog in gorska M. B. stotero poplačata. — Predzadnje nedeljo smo čitali v »Slovincu«, da so v Sv. Lovrencu na Drav. polju, t. j. v naši sosednji župniji, letos tudi »ženini na karte«. Pri nas bomo pa imeli »Davek na samce«, tako se namreč imenuje igra, katero bo na pustno nedeljo popoldne ob treh igralo naše Prosvetno društvo na Ptujski gori. Vse kaže, da bo velik obisk, zato si priskrbite vstopnice že vnaprej! — Elektrifikacija Dravskega polja, t. j. občin Cirkovce, Sv. Lovrenc na Dr. polju, Ptujka gora, se bo gotovo tekom tega leta izvedla. To je zadnji čas, ker material bo vedno dražji. Zato naj nič ne tvega oskrbeti svojega stanovanja in gospodarskih poslopij z električno razsvetljavo.

Ptujka gora. Veselo igra »Nevesta iz Amerike«, ki jo je igral na Svečnico naš Dekliški krožek, je dobro uspela. Dekleta so se prav už

vela v svoje vloge, zato jih je občinstvo tudi nagradilo z burnim smehom in plaskom.

Slovenja vas pri Ptuj. Dela za elektrifikacijo občine Slovenja vas so v teku, mislimo, da nam bo na spomlad končno vendarle zasvetila prepotrebna elektrika, katero že vsi težko čakamo, posebno sedaj, ko so nam spet znižali dobavo petroleja. — V nedeljo, dne 9. februarja, so gostovali pri nas na Hajdini igralci iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju. Uprizorili so Finžgarjevo igro »Naša kri«. Igralcem vsa čast. — Veliko skrbi dela našim gospodinjim bližajoči se pust, ker nam grozi samo — koruzni krofi.

Sv. Marko pri Ptuj. Dne 9. februarja 1941 se je zbrala množica kmečke mladine iz naše fare k ustanovnemu občnemu zboru Mladinske kmečke zveze. Praznik naše kmečke mladine so počastili s svojim obiskom domači župnik, načelnik MKZ g. Puš, župnik iz Sv. Barbare, ban. svetnik g. Prelog, predsednik krajevne KZ g. Kuhar in okrajni tajnik g. Bračko. Po kratkem pozdravu je podal svoje poročilo načelnik MKZ g. Puš, ki je izrekel našim fantom vse priznanje, da so sami spoznali potrebo po ustanovitvi te važne mladinske organizacije. Pri volitvah je bil izvoljen za predsednika Feguš Janez, znan markovski mladinski organizator, ki posveča ves svoj prosti čas za uveljavljanje kmečkih pravic, za doseg tistega mesta v današnji družbi, ki našemu kmetu po vsej pravici pripada. Mi pa želimo, da bi delo naše kmečke mladine obrodilo tisočere sadove, ki bodo oplajali ves naš narod, kajti le tedaj se bomo lahko počutili varne pred vsemi sovražniki. Kmečka mladina na delo!

Slovenska Krajina

Turnišče. Ob koncu preteklega meseca je imela naša krajevna Kmečka zveza svoj redni občni zbor, ki je bil zelo dobro obiskan. Ob tej priliki je imel kmetijski referent iz Lendave zanimivo in poučno predavanje, katerega so prisotni z zanimanjem poslušali. — Pred nedavnim je mati nekega našega študenta šla na obisk k svojemu sinu v Maribor. Ko je dijak N. F. zvedel za materin obisk, je z veseljem stekel po stopnicah k dragi materi. Toda po nesrečnem naključju mu je na stopnicah spodrsnilo in si je vprico matere zlomil roko. — Ni še dolgo tega, da so trije naši čevljarji ter en krojaški pomočnik hodili v Maribor polagat mojstrski izpit, katerega so trije srečno položili, a eden se pa bo moral še enkrat prigrasiti.

Beltinci. Te dni nas je zapustil g. kaplan Piki, ki je pri nas služboval le nekaj nad pol leta. Ker je bil odličen prosvetni delavec in se je mnogo trudil, da bi razvijeno mladino, ki ni zahajala v cerkev, temveč postajala okrog cerkve in popivala med službo božjo, spravil na pravo pot, so ga ljudje zelo vzljubili. Na novem službenem mestu v Hrastniku mu želimo mnogo uspeha med našimi rudarji!

Bakovci. Svoječasno smo na tem mestu poročali o krvavem obračunu, ki se je zgodil pri Voglerovih med rejencem Tratnjek Stefanom in Vogler Francem in Marijo. V nekem medsebojnem prepiru je namreč Tratnjek tako obdelal z ročico svojega rednika, da mu je celo eno rebro zlomil. Za svoje nevhvalno dejanje je bil Trat-

čez noč pripraviti vse za razrahljanje mestnega obzidja s topovi, za premostitev jarkov in za vdor na najbolj šibkih mestih.

Številni turški saperji in pijonirji so zakopali do jutra za izmetane nasipe težke topove. Hrzale so žage in pele sekire, odmevala kladiva od zabijanja žebeljev za mostišča, oblegovalne stolpe in lestve.

Po turških treh glavnih taboriščih v Graškem, Koroškem predmestju, po slivovih nasadih ter gozdovih v Krčevini so svetili s plamenicami vso noč, odjekala so vsakojaka nerazumljiva povelja; turška vojska je bila z vsemi močmi na delu, da potolaži razljutenega sultana z zavzetjem Maribora po prvih dobro pripravljenih naskokih. Veliki vezir Ibrahim paša, ki je tudi padel pri sultanu v nemilost radi prenapljenosti, je hotel odobrovoljiti vladarja na svojstven in azijski način. Nekje za Tremi ribniki je dal vloviti po šumi se skrivajoče kmete, katere so preoblekli v uniforme v nemški armadi običajnih »landsknehtov«. S pomočjo poučenih tolmačev je izsilil iz ujetnikov priznanje, da so bili oni spuščeni po vrveh v zadnjem hipu iz mestnega obzidja in so spustili vodo v prazne trdnjavske jarke.

Drugo jutro je pred pričetkom obstreljevanja sporočil vezir Sulejmanu, da je uspela njegovim ljudem izsleditev onih vravog, kateri so zakrivilili včerajšnjo nesrečo. Jetniki so morali še enkrat vprico sultana potrditi, kaj so

zagrešili. Ogorčeni vladar je smehljaje zamahnil Ibrahimu v znamenje, da mu zopet zaupa in naj postopa s krivci po svoji volji.

Čisto nedolžne vojaško preoblečene kmečke siromake so odgnali v bližino treh glavnih obrambnih stolpov. V z obzidja razločno vidni razdalji so omilili sultanovo jezo z izlivom tatarske krutosti nad trojico krščanske raje. V landsknehte preoblečene tri krčevinske kmetiče so navlekli s konji na zaostrene droge tako, da se jim je zasadila konica skozi zadnji del telesa do trebuha. Nato so vkopali kolce v zemljo in pustili viseti mučence po cele dneve v nepopisnem trpljenju, dokler ni zlezlo telo z lastno težo tako daleč po drog, da je prebodel zaostreni del kak glavni notranji del in povzročil edino rešiteljico — smrt!

Oblegani so brž uganili, da gre za maščevanje turških poveljnikov nad nekrivci in da naj služi strašna kazen branilcem v svarilen zgled: taka smrt čaka vsakega, kateri bi se skušal prekrasti skozi obroč oblege in poklicati pomoč od zunaj.

Gospod Krištof je potrdil s svojo poveljniško besedo, da med nasajenimi ni resničnega rešitelja, kojega duhaprisotnost in hrabrost slavita še danes narodna pesem ter ustno izročilo.

Strahovite muke na kolce nabodeni so končali mariborski topničarji. Obsuli so z granatami okrog trpečih

da niso sosedje nikoli čutili poželjanja do njih, morda pa tudi podnebje, ki hladi pač sproti vse vroče nagone.

Kako drevesa osvaja jo tla. Znano je, da se nekatera drevesa, posebno pa še grmičevje, širijo zelo naglo in zavzemajo nove prostore. Najlepše se vidi to v pragozdu, ki stalno prodira v obdelano zemljo, če ga ne »odganjajo«. Pripetilo se je večkrat, da se je pragozd razbohotil v preprosta naselja in so se ljudje, ki niso imeli potrebnih sredstev, da bi ga zaustavili, morali preseliti drugam. Tudi naše drevje zahteva svoj »življenjski prostor«. Hitrost, s katero si posamezne vrste dreves pridobivajo nov prostor, je zelo različna. Najbolj len in brezskrben v tem pogledu je hrast. Če prepusimo